

РЕШЕНИЕ

№659

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 20 октомври 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на първи октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор А.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 676 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЕТ***, седалище и адрес на управление гр. П***, представлявано от П. Й. Г.***, против решение № 1364 от 19.12.2013г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 1722 по описа на съда за 2013 година.

С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) № F074401 от 12.09.2013 г. издадено от Директор на ТД на НАП – София, издадено срещу ЕТ***, с което за нарушение по чл. 11, ал. 2 от Закона за статистиката на вътрешнообщностната търговия със стоки (ЗСВТС) на основание чл. 17, ал. 1 от ЗСВТС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв..

Касаторът твърди, че постановеният съдебен акт е неправилен поради нарушение на материалния закон–касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 348, ал. 2, предл. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН, както и възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция относно неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН. От касационната инстанция се иска решението на въззивната инстанция да бъде отменено и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител. В писмено становище пълномощникът му заявява, че поддържа жалбата и иска същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата, ТД на НАП – СОФИЯ чрез процесуалния си представител възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за правилност и законосъобразност на съдебното решение и предлага същото да бъде оставено сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по

същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд-Перник, в касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

По повод извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящия състав намира обжалвания съдебен акт за валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд-Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд-Перник е приел от фактическа страна, че на 30.07.2013г. в хода на извършвана проверка в информационния масив на НАП, свързана със спазване на разпоредбите на ЗСВТС за референтен период от 01.06.2013г. до 30.06.2013г., контролни органи на ТД на НАП – София, Офис Перник установили, че ЕТ***, в качеството му на интрастат оператор, не е подал интрастат декларация за пристигания, за референтен период м. юни 2013г., която е следвало да бъде подадена в срок до 15.07.2013г.. Декларацията за пристигания за референтен период м. юни 2013г. била подадена от търговеца със закъснение от 16 дни, на дата 31.07.2013г.. За така установеното, със съставяне на акт за нарушение на 05.08.2013 г., срещу търговеца –интрастат оператор, е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд-Перник, при извършваната служебно проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство не установил порок на процедурата по водене на същото, включително и относно реда за предявяване и връчване на акта, както и приел акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление, за съставени при спазване разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 на ЗАНН.

Разгледал съществото на предявения правен спор първоинстанционния съдебен състав е приел за безспорно установено на база на съвкупния доказателствен материал, че именно ЕТ***, в качеството му на интрастат оператор, с неподаването в срок на интрастат декларация до 14-то число на месеца, следващ първия референтен период е реализирал състав на нарушение по посочената законова разпоредба на чл. 11, ал. 2 от ЗСВТС във вр. с чл. 17, ал. 1 на ЗСВТС. Приел е също, че процесния случай не може да бъде квалифициран като маловажно нарушение и не може да намери приложение чл. 28 от ЗАНН. Видът и размерът на наложеното административно наказание са приети от районния съд за определени съобразено с чл. 27 на ЗАНН и обслужващи целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН.

Решението е правилно.

Касационният съдебен състав, при извършената проверка относно наличие на посочените в жалбата основания за касиране, както и служебно дължащата се проверка относно приложимия материален закон не установи основателност на жалбата срещу решението на Районен съд – Перник.

Без основание е оплакването на касатора по повод отказа на първостепенния съд да квалифицира нарушението като маловажно в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Настоящия

состав споделя напълно мотивите на районния съдия, които не се налага да възпроизвежда. Колкото до липсата на мотиви, изложени от административнонаказващия орган (АНО) относно неприложимост на посочената бланкетна, привилегирована норма на закона, което касатора сочи като съществен порок на наказателното постановление и основание за неговата отмяна, следва да бъде отбелязано, че законът действително, в чл. 53, ал. 1, предл. 2 на ЗАНН изисква АНО да извърши преценка за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН и ако такива са се проявили да не издаде НП. Т. е. ако случаят е маловажен наказващият орган ще предупреди нарушителя устно или писмено и няма да наложи наказание посредством издаване на НП. Това свое решение, да не наложи наказание, АНО следва да мотивира, която преценка ще подлежи на контрол за законосъобразност. Но, фактът на издаване на НП в процесния случай означава преценка на АНО и в смисъла на чл. 54, ал. 1, предл. 1 на ЗАНН, за липса на предпоставки за преквалифициране на деянието като маловажно. Цитираната част от мотивите на ТР на ВКС с № 1 от 12.12.2007г. се тълкуват превратно, тъй като същото не сочи на необходимост от мотивиране на отказ за приложение на чл. 28 от ЗАНН, а указва на АНО при извършване на тази преценка да приложи правилно закона, което е във връзка с основния въпрос, разрешаван със съдебния тълкувателен акт – дали освобождаването от административнонаказателна отговорност е преценка по целесъобразност или е такава съобразно закона и съответно подлежи ли на съдебен контрол. Не на последно място и нормата на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН не съдържа изискване НП да съдържа мотиви относно липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Неоснователно е и твърдението за допуснато съществено процесуално нарушение при предявяването и връчването на съставения АУАН. Посочената норма на чл. 91, ал. 1 от НПК касае процесуалното представителство в посока на защитата на обвиняемия (в случая нарушителя). Самото обвинение НПК не сочи да може да бъде повдигнато посредством възможните защитници на обвиняемия. Тук именно е разликата между наказателната и административнонаказателната отговорност и възможността отговорност, обективна и безвиновна, за неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на тяхната дейност да носят и юридически лица и еднолични търговци. Това е изключение от правилото на чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, че административнонаказателната отговорност е лична. Съдържащата се в чл. 83, ал. 1 на ЗАНН възможност за носене на административнонаказателна отговорност от ЮЛ и ЕТ, предполага, действията в такова производство от името и за сметка на ЮЛ или ЕТ да извършват представляващите ги по закон. Следователно ЗАНН в хипотезата на чл. 83, ал. 1 допуска представителството, като същевременно не указва изрично какъв следва да е начинът на неговото учредяване. От което следва, че е възможно както законовото представителство, така и представителство учредено по волята на законовия представител на дружеството, по силата на пълномощно, от което изрично и ясно да личи волята на последния, вместо него в административнонаказателно производство процесуални действия от името и за сметка на ЮЛ или ЕТ да извършва конкретно посочено дееспособно физическо лице. Производството за налагане на административно наказание в настоящия случай е образувано с предявяване и връчване на АУАН на лицето Г. Г.***, сочена като пълномощник на дружеството. По преписката е приложено пълномощно от 20.02.2013г., удостоверено от нотариус Р. М.*** (л. 16 от делото). Пълномощното удостоверява надлежността на действията на Г.*** в процесното административнонаказателно производство, тъй като съдържа изричната воля на едноличния собственик посочените в пълномощното лица да приемат и извършват действия от името на търговеца, свързани с получаване на съставяни актове за административни нарушения.

С решението си районния съд е приложил правилно и материалния закон, тъй като кореспондиращо с доказателствата и установеното по фактите от първа съдебна инстанция безспорно е, че ЕТ***, в качеството му на интрастат оператор, с неподаването в срок на интрастат декларация за пристигания, за референтен период м. юни 2013г., която е следвало да бъде подадена в законоустановен срок не е изпълнил задълженията си към държавата при осъществяване на своята дейност. Деянието, съставлява нарушение на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от ЗСВТС във вр. с чл. 17, ал. 1 от ЗСВТС, поради което правилно, законосъобразно и съответно на целите по чл. 12 от ЗАНН, деецът е административно наказан с наказание, определено съобразно правилото на чл. 27 на ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено Районен съд–Перник като е потвърдил процесното наказателно постановление, е постановил правилен и съобразен с материалния закон съдебен акт, който освен това валиден и допустим, ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1364 от 19.12.2013г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 1722 по описа на съда за 2013 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/